

på jobbet, skal erstatningen ikke fremover kunne afvises alene med henvisning til, at det er en ulykke, man kunne forvente på den pågældende arbejdsplads. Det bliver fremover sådan, at hvis ulykken sker på jobbet, er der tale om en arbejdsulykke, og så kan medarbejderen få en erstatning.

Den anden store ændring er vedrørende nedslidningsskader. Det har været alt for svært at få det nuværende arbejdsskadesystem til at acceptere nedslidningsskader. Det gør vi noget ved nu. Det bliver lettere at bevise, at en konstateret nedslidning er sket som følge af et opslidende job. De meget store kvindearbejdspladser i sundhedssektoren og på rengøringsområdet bliver med denne ændring accepteret som fysisk krævende arbejdspladser, der for nogle mennesker kan føre til nedslidning.

Det tredje er, at arbejdsskadelovgivningen skal moderniseres og forenkles med forslaget her. Det er godt at få ret, men hvis sagsbehandlingstiden er på flere år, forekommer det bestemt ikke rimeligt for den, der er kommet galt af sted.

Endelig har det for Venstre været afgørende, at selvstændige nu også bliver omfattet af arbejdsskadeforsikringssystemet på et frivilligt grundlag. Selvstændig virksomhed skal have gode kår, for af små virksomheder kommer større med flere arbejdspladser til følge.

Men når alt det, der forbedrer systemet, er sagt, så har det også for Venstre været afgørende at holde hovedet koldt. Det er naturligvis vigtigt, at man ikke begynder at anerkende skader og ulykker, der intet har med arbejdet at gøre. Som bekendt sker mange skader ved udøvelse af forskellige fritidsaktiviteter samt ved færdselsulykker. Det er vigtigt, at arbejdsskadesystemet reserveres for mennesker, der kommer til skade på deres arbejde. Derfor skal der fortsat være medicinsk dokumentation for denne sammenhæng.

Hvis der på det punkt var sket et skred, er vi bange for, at det på sigt kunne føre til en udvanding af hele systemet. Det skete i Sverige for nogle år siden; man ændrede lovgivningen, så der ikke længere var sikkerhed for kobling mellem arbejdet og anerkendelsen af skaderne.

Resultatet i Sverige blev, at systemet brød sammen, udgifterne eksploderede, og bagefter var man nødt til at gennemføre stramninger, så man i dag her et rimelig afbalanceret system. Det svenske system minder faktisk en hel del om det arbejdsskadeforsikringssystem, vi nu er ved at gennemføre.

Gennemførelsen af forslaget er ikke gratis. Beskæftigelsesministeriet har beregnet, at der vil blive udbetalt knap 360 mio. kr. ekstra til borgerne allerede det første år, efter at loven er trådt i kraft, og det vil sige i 2004.

Den ekstraudgift skal primært finansieres af erhvervslivet. Arbejdsskadesystemet er et forsikringssystem, der betales af de virksomheder samt offentlige institutioner, der er omfattet af systemet. Lovforslaget vil derfor medføre betydelig øgede udgifter primært for erhvervslivet og i mindre grad for det offentlige.

I Venstre er vi naturligvis ikke glade for at lægge yderligere økonomiske omkostninger over på dansk erhvervsliv, men i dette tilfælde har vi valgt at prioritere sikringen af lønmodtageren højere. Det er nemlig af helt central betydning for det danske velfærdssamfund, at de arbejdspladser, der er grundlaget for vores økonomi, er i orden.

Jeg vil gerne have lov til at slutte med et lille sidespring. I går blev der fremlagt en ny statistik for, hvordan det går med udviklingen i antallet af arbejdsulykker i Danmark. De seneste tal, der stammer fra Dansk Arbejdsgiverforening, viser helt klart, at der siden 1999 har været en nedadgående kurve. Ulykkesfrekvensen er faldet med ca. en fjerdedel fra knap 42 i 1999 til knap 32 sidste år. 25 pct. færre ulykker i forhold til antallet af arbejdstimer er fantastisk flot.

Den positive tendens ses også i statistikken for Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet. Antallet af anmeldte arbejdsulykker er faldet fra godt 60.000 i 1997 til knap 50.000 i 2001. Det er også en udvikling, vi alle kan glæde os over.

Kl. 17.20

Det bringer mig til afslutningsvis at fastslå, at det allervigtigste for danske kvinder og mænd på arbejdsmarkedet naturligvis er, at arbejdspladserne er så sikre som overhovedet muligt. Venstres indsats for et godt arbejdsmiljø med at sikre arbejdspladser vil derfor fortsætte.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Der var stort set ikke noget i Venstres ordførertale, som jeg kunne være uenig i, og det er jo dejligt, eftersom det er et område, som er dækket af en bred politisk aftale.

Jeg noterede mig, at fru Charlotte Antonsen lagde meget vægt på at understrege, at det stadig væk skal være sådan, at der er en klar årsagsforbindelse mellem de forhold, man har ar-